

Daniel Kitabı - Sayı Yüz Kırk Sekiz

Peygamberlik Tablolarının Açığa Çıkarılması: Habakkuk'un Görümü ve Miller'in Rüyası

Jeff Pippenger
2024-03-20

Ulai Nehri görüşüyle temsil edilen bilginin artışı, nihayetinde Habakkuk'un iki levhası üzerine yazılan şeydir.

İkinci geliş zamanına ilişkin saydıkları peygamberlik sözleriyle iç içe, belirsizlik ve bekleyiş durumlarına özellikle uyarlanmış ve şu anda anlayışlarına karanlık görünen şeyin zamanı geldiğinde açıklığa kavuşacağına imanla sabırla beklemeye onları teşvik eden bir öğreti vardı.

Bu peygamberlik sözleri arasında Habakkuk 2:1-4'teki şu söz de vardı: 'Nöbetimde duracağım, kuleye çıkacağım; O'nun bana ne söyleyeceğini ve azarlandığımda ne yanıt vereceğimi görmek için gözeteceğim. Rab bana cevap verip şöyle dedi: Görümü yaz, onu levhalar üzerine açıkça yaz ki okuyan koşabilsin. Çünkü görüm belirlenmiş zaman için; sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecek. Gecikse de onu bekle; çünkü mutlaka gelecek, gecikmeyecek. İşte, kibirlenenin canı doğru değildir; ama doğru kişi imanıyla yaşayacaktır.'

Daha 1842 yılında, bu peygamberlikte verilen 'görümü yaz, okuyan koşsun diye onu levhalar üzerine açıkça yaz' buyruğu, Charles Fitch'e Daniel ve Vahiy'deki görüşleri açıklamak için bir peygamberlik şeması hazırlamayı düşündürmüştü. Bu şemanın yayımlanması Habakkuk'a verilen buyruğun yerine gelişi olarak görüldü. Ne var ki o zaman hiç kimse, aynı peygamberlikte görüşün gerçekleşmesinde görünür bir gecikmenin—bir bekleme döneminin—de dile getirildiğini fark etmedi. Hayal kırıklığından sonra, şu Kutsal Yazı çok anlamlı görüldü: 'Görüm henüz belirlenmiş bir zaman içindir; ama sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecektir: gecikse de, onu bekle; çünkü mutlaka gelecektir, gecikmeyecektir.... Doğru kişi imanıyla yaşayacaktır.' Büyük Mücadele, 391, 392.

Habakkuk'un iki levhası, peygamberlik açısından iki tanıktır. Kutsal Kitap'a göre, gerçeği doğrulamak için iki tanığın bir araya getirilmesi gerekir.

Ama eğer seni dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, iki ya da üç tanığın ağızıyla her söz doğrulansın. Matta 8:16.

Habakkuk'un iki tablosu (1843 ve 1850 öncü tabloları) birbirinin üzerine bindirildiğinde, Miller'in rüyasındaki "mücevherler" olan hakikatleri doğrular. İlk tabloda temsil edilen 1843 hatası, ikinci tabloyla üst üste konulduğunda, görüşün "gecikme zamanı"ni belirler. Miller (o tarihin sembolik bekçisi), kendi tarihinin tartışıldığı süreçte ne söylemesi gerektiğini sordu.

Nöbetimin başında duracağım, kulede yerimi alacağım ve bana ne diyeceğini, azarlandığımda ne yanıt vereceğimi görmek için gözleyeceğim. Habakkuk 2:1.

Rab, Miller'a görümü yazmasını buyurdu ve o da rüyasında, içinde görüm bulunan sandığı odasının ortasındaki bir masanın üzerine koydu.

Rab bana yanıt verdi ve şöyle dedi: Görümü yaz, onu levhalar üzerine açıkça yaz ki onu okuyan koşsun. Habakkuk 2:2.

Tablolar daha sonra bekleme süresini ve ilk hayal kırıklığını belirler.

Çünkü görüm belirlenmiş bir zaman içindir; ama sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecek. Gecikse bile, onu bekle; çünkü mutlaka gelecektir, gecikmeyecektir. Habakkuk 2:3.

Daha sonra, bilginin artmasıyla ortaya çıkan iki sınıf temsil edilir.

İşte, kibirlenenin canı onda doğru değildir; ama doğru kişi imanıyla yaşayacaktır. Habakkuk 2:4.

Tapınanların iki sınıfı, Daniel kitabının on ikinci bölümündeki sınama süreciyle ortaya çıkacaktır.

Ve dedi: Kendi yoluna git, Daniel; çünkü bu sözler son zamanına dek kapatılmış ve mühürlenmiştir. Birçoğu arıtılacak, aklanacak ve sınanacaktır; fakat kötüler kötülük etmeye devam edecekler; kötülerden hiçbiri anlamayacak; ama bilge olanlar anlayacaktır. Daniel 12:9, 10.

Daniel'deki "bilgeler", imanla aklanan Matta yirmi beşteki bilge bakirelerdir; kötüler ise gurura kapılmış olan akılsız bakirelerdi. Miller'ın rüyasının sonunda, mücevherler on bakire benzetmesindeki yağı temsil eder; bu da mesajdı.

Bize gönderdiği iletileri kabul etmediğimizde Tanrı'nın onuru zedelenir. Böylece, karanlıktakilere iletilmesi için ruhlarımıza dökmek istediği altın yağı reddetmiş oluruz. Şu çağrı geldiğinde: "İşte, damat geliyor; onu karşılamaya çıkın," kutsal yağı almamış, yüreklerinde Mesih'in lütfuna değer vermemiş olanlar, akılsız kızlar gibi, Rableriyle buluşmaya hazır olmadıklarını göreceklerdir. Kendilerinde yağı elde edecek güç yoktur ve yaşamları yıkıma uğrar. Review and Herald, 20 Temmuz 1897.

Miller'ın mücevherleri son günlerde on kat daha parlak ışıldayacaktı ve hem on sayısı hem de ışık bir sınanmanın sembolüdür. Miller'ın rüyasının sonuyla temsil edilen son günlerde, Habakkuk'un tablolarında gösterilen hakikat ışığı bir sınama mesajı ortaya çıkarır; bu da on bakire benzetmesinde Gece Yarısı Çılgılığı'nın sınama mesajıdır. Bu sınama süreci, Millerci tarihteki sınama sürecinin bir tekrarıdır; çünkü on bakire benzetmesi son günlerde harfiyen tekrar edilir.

"Sık sık beşi akıllı, beşi de akılsız olan on kız benzetmesine yönlendirilirim. Bu benzetme, bu zamana özel bir uygulamışa sahip olduğu için, harfi harfine yerine gelmiştir ve gelecekte de yerine gelecektir; ve üçüncü meleğin mesajı gibi, zamanın sonuna dek yerine gelmiş ve mevcut hakikat olmaya devam edecektir." Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Bekleme zamanı deneyimi, Miller'ın rüyasının sonunda harfi harfine tekrar edecekti; o zaman mücevherleri güneşten on kat daha parlak ışıldayacaktı ve böylece mücevherlerin on bakire benzetmesindeki son sınavı temsil ettiğini ortaya koyacaktı. On, bir sınavın sembolüdür; ve on

günün sonunda Daniel ve üç yoldaşı, Babil'in yemeğini yiyenlerden görünüşte daha sağlıklı ve daha besliyidiler. Habakkuk'ta imandan değil, küstahça özgüvenle yaşayan kibirliler, Babil'in karakterini benimsediler. Millerci hareketin tarihinde onlar Babil'in kızları hâline geldiler ve Habakkuk'ta ise karakterlerini tanımlamak için papalık kullanılır.

İşte, kibirlenenin canı onun içinde doğru değildir; fakat doğru kişi imanıyla yaşayacaktır. Evet, ayrıca, şarapla sınırı aşar; o gururlu bir adamdır, evinde durmaz; arzusu ölümler diyarı gibi genişler, ölüm gibidir ve doymaz; ama bütün ulusları kendine toplar, bütün halkları kendine yığar. Bütün bunlar onun aleyhine bir mesel alıp, ona karşı alaycı bir atasözü söyleyip, "Kendisine ait olmayanı artıranın vay haline! Ne zamana kadar? Ve kendini ağır çamurla yükleyenin vay haline!" demeyecekler mi? Seni ısıracak olanlar ansızın kalkmayacak mı, seni sarsacak olanlar uyanmayacak mı? Ve sen onlar için ganimet olmayacak mısın? Çünkü birçok ulusu yağmaladın; bu yüzden halkların geriye kalanlarının tümü seni yağmalayacak; insan kanı yüzünden ve ülkeye, kente ve orada oturanların hepsine yapılan zorbalık yüzünden. Habakkuk 2:4-8.

Matta yirmi beşteki bakirelerin üzerine getirilen sınaama süreci, kuzeyin kralı (papalık) diye anılan ve aynı zamanda "birçok ulusu yağmalayan" gücün karakterine sahip ibadet edenlerden oluşan bir sınıf ortaya çıkarır.

RAB şöyle diyor: Bak, kuzey ülkesinden bir halk geliyor, yeryüzünün uçlarından büyük bir ulus ayağa kalkacak. Yay ve mızrağa sarılırlar; zalimdirler, merhamet bilmezler; sesleri deniz gibi kükrer; atlara binmişler, sana karşı savaşmak için, ey Siyon kızı, savaşçılar gibi saf tutmuşlar. Bunun haberini işittik; ellerimiz güçsüz düştü; sıkıntı bizi sardı, doğuran bir kadının sancısı gibi acı. Tarlaya çıkmayın, yolda yürümeyin; çünkü düşmanın kılıcı ve korku dört bir yanda. Ey halkımın kızı, çul kuşan, kül içinde yuvarlan; tek oğul için tutulduğu gibi, en acı yas tut; çünkü yağmacı ansızın üzerimize gelecek. Yeremya 6:22-26.

Habakkuk'un iki sınıfı şunlardır: imanla aklananlar ve Babil'in öğretilerini yiyip içenler. Miller'in rüyasında bakireler olarak temsil edilen son günlerdekilere ya Mesih'in karakterini geliştirir ve böylece Tanrı'nın mührünü alırlar ya da papalığın karakterini geliştirir ve canavarın işaretini alırlar.

Gerçek ışığın ahlaki karanlığın ortasında parlamasının zamanı geldi. Üçüncü meleğin mesajı dünyaya gönderildi; insanları alınlarında ya da ellerinde canavarın ya da onun suretinin işaretini almamaları konusunda uyarıyor. Bu işareti almak, canavarın verdiği aynı karara varmak ve aynı düşünceleri savunmak demektir; bu da Tanrı'nın sözüne doğrudan karşıttır. Bu işareti alanların hepsi hakkında Tanrı şöyle der: 'Bu da Tanrı'nın öfkesinin şarabını, öfkesinin kâsesine karışım olmaksızın dökülmüş olanı içecektir; ve kutsal meleklerin ve Kuzu'nun huzurunda ateş ve kükürt ile azap çekecektir.' Review and Herald, 13 Temmuz 1897.

Babil'in şarabını içen bakireler sonunda Tanrı'nın gazabının şarabını içecekler. Yeşaya'da, Efrayim'in sarhoşları kör sarhoşluklarını her şeyi altüst ederek açığa vururlar ve bu eylem "çömlekçinin kili" olarak görülür.

“the daily”nin Mesih’in bir sembolü olarak tanımlanması, “the daily”nin hakikatini altüst eder; çünkü “the daily” şeytanî bir semboldür. Miller’in “the daily”yi paganizm olarak tanımlaması, Habakkuk’un tablolarında doğrudan temsil edilmektedir. Miller’in, Tanrı’nın mabedinde oturan “man of sin”in ortaya çıkarılabilmesi için “taken away” olanın paganizm olduğunu anlamasını mümkün kılan Selanikliler’deki pasajı keşfi, 2. Selanikliler’in ikinci bölümünde yer alan birincil hakikattir.

"Okumaya devam ettim ve onun [the daily] bulunduğu, Daniel'den başka bir yer bulamadım. Sonra [bir konkordansın yardımıyla] onunla bağlantılı olan şu sözleri ele aldım: 'ortadan kaldırmak;' 'the daily'yi ortadan kaldıracak; 'the daily ortadan kaldırıldığı zamandan itibaren,' vb. Okumaya devam ettim ve metinle ilgili hiçbir ışık bulamayacağımı düşündüm; sonunda 2 Selanikliler 2:7, 8'e geldim. 'Çünkü kanunsuzluğun sırrı şimdiden işliyor; yalnız şimdi engelleyen, yoldan çekilinceye kadar engelleyecek; ve sonra o kötü ortaya çıkarılacaktır,' vb. Ve o metne geldiğimde, ah, gerçek ne kadar açık ve görkemli göründü! İşte orada! İşte 'the daily' bu! Peki şimdi, Pavlus 'şimdi engelleyen' ya da engel olan ile neyi kastediyor? 'Günah adamı' ve 'kötü' ile Papalık kastediliyor. Peki, Papalığın ortaya çıkmasını engelleyen nedir? Elbette Putperestliktir; öyleyse, 'the daily' Putperestlik anlamına gelmelidir." -William Miller, Second Advent Manual, sayfa 66. Advent Review and Sabbath Herald, 6 Ocak 1853.

Selanikliler mektubunda geçen 'the daily' ifadesinin, Miller’in keşfettiği anlamı, pasajın aslı hakikatidir. Pavlus, gerçeği sevmeyenleri ve bu nedenle kuvvetli bir aldanışa maruz kalacak olanları teşhis ettiğinde, hiç şüphesiz genel anlamda hakikate duyulan nefreti teşhis etmektedir; fakat pasajda doğrudan zikredilen hakikat, 'the daily' ifadesinin putperest Roma’yı temsil ettiği hakikattir.

Bedenin ışığı gözdür; bu nedenle gözün sağlam ise, bütün bedenin aydınlık olur. Ama gözün kötü ise, bütün bedenin karanlık olur. Öyleyse sende olan ışık karanlıksa, o karanlık ne büyük bir karanlıktır! Hiç kimse iki efendiye hizmet edemez; çünkü ya birinden nefret eder, ötekini sever; ya da birine bağlanır, ötekini hor görür. Tanrı’ya da Mammon’a da hizmet edemezsiniz. Matta 6:22-24.

Yalnızca gerçeğe duyulan sevgi ya da gerçeğe duyulan nefret vardır. Orta yol yoktur. Matta yirmi beşteki akılsız bakirelerin üzerine gelen güçlü aldanış, nihai sınavı temsil eden Miller’in mücevherlerinin ışığını reddetmelerine dayanır. Eski İsrail’in nihai sınavı onların onuncu sınavıydı ve Miller’in mücevherleri son günlerde on kat daha parlak parlar. Miller’in mücevherlerinin reddinin sembolü, Adventizmin üçüncü neslinde Efrayim’in sarhoşlarının tersyüz ettiği “günlük”tür. “Günlük”, putperestliğin şeytani bir sembolüdür. Sarhoşlar, mürted Protestanlıktan getirdikleri ve “günlük”ü Mesih’in bir sembolü olarak tanımlayan sahte bir mücevheri sundular.

Miller’in mücevherlerine dair anlayışı, içinde yetiştirdiği tarih tarafından sınırlanmıştı. İkinci Geliş’in bir sonraki peygamberlik olayı olduğuna ikna olduğundan, 1798’de papalığın aldığı ölümcül yara yalnızca Daniel 2’nin dördüncü ve son yeryüzü krallığını temsil edebilirdi. Miller ayrıca "günlük" konusundaki anlayışında da sınırlıydı; çünkü tanıklığına göre vahiy yoluyla belirli bir çalışma yöntemine yönlendirilmişti; bu yöntemde İncil’ini ve Cruden’s Concordance’ı kullandığını ve bazı gazeteler okuduğunu belirtmişti. Bu şekilde çalışmaya karar vermesi basitçe aklına gelmişti.

Deist olduğum on iki yıl boyunca bulabildiğim bütün tarih kitaplarını okudum; fakat artık Kutsal Kitap'ı seviyordum. O, İsa Mesih'i öğretiyordu! Ama yine de Kutsal Kitap'ın bana karanlık kalan epeyce bir kısmı vardı. 1818 yahut 1819'da, kendisine bir ziyarette bulunduğum ve deist olduğum sırada beni tanımış ve konuşmalarımı [işıtmış] olan bir dostla sohbet ederken! o, epeyce manidar bir üslupla, deist iken itiraz ettiğim eski metinlere atıfta bulunarak, "Şu metin hakkında, ya da şu diğeri hakkında, ne düşünüyorsun?" diye sordu. Neyi amaçladığını anladım ve şöyle karşılık verdim—Zaman verirseniz, onların ne anlama geldiğini size söyleyeceğim. "Ne kadar zamana ihtiyacınız var?" Bilmiyorum; ama size söyleyeceğim, diye cevapladım; çünkü Tanrı'nın anlaşılmayacak bir vahiy vermiş olduğuna inanamıyordum. Bunun üzerine Kutsal Kitabımı incelemeye karar verdim; Kutsal Ruh'un neyi kastettiğini bulabileceğime inanıyordum. Ne var ki bu kararı verir vermez şu düşünce aklıma geldi: "Anlayamadığın bir pasajla karşılaşırsan, ne yapacaksın?" O zaman Kutsal Kitap'ı çalışmanın şu yöntemi zihnime geldi: Bu tür pasajların sözlerini alacak, onları Kutsal Kitap boyunca izleyecek ve anlamlarını bu yolla bulacağım. Bende Cruden'in Konkordansı vardı—ki bunun dünyadaki en iyi eser olduğunu düşünüyorum; bunun üzerine onu ve Kutsal Kitabımı aldım, masama oturdum ve, biraz da gazeteler dışında, başka hiçbir şey okumadım; çünkü Kutsal Kitabımın ne anlama geldiğini bilmeye kararlıydım. Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65.

Miller'ın mücevherleri yalnızca onun çalışma yöntemiyle tanınmadı, aynı zamanda Tanrı'dan gelen doğrudan bir vahiy aracılığıyla da tanındı.

"Tanrı, Kutsal Kitap'a inanmamış olan bir çiftçinin yüreğinde etkide bulunması için meleğini gönderdi; böylece onu peygamberlik sözlerini araştırmaya yöneltti. Tanrı'nın melekleri, Tanrı'nın halkına öteden beri karanlık kalmış olan peygamberlik sözlerini onun anlayışına açmak ve zihnine rehberlik etmek üzere, o seçilmiş kişiyi defalarca ziyaret ettiler. Hakikat zincirinin başlangıcı ona verildi ve halka halka araştırmaya yöneltildi; öyle ki sonunda Tanrı'nın Sözü'ne hayret ve hayranlıkla baktı. Orada kusursuz bir hakikat zinciri gördü. Esinlenmemiş saydığı o Söz, şimdi görüşünün önünde güzelliği ve görkemiyle açılıyordu. Kutsal Yazı'nın bir bölümünün diğerini açıkladığını gördü; bir pasaj anlayışına kapalı olduğunda, Söz'ün başka bir kısmında onu açıklayan şeyi buldu. Tanrı'nın kutsal Sözü'ne sevinçle ve en derin saygı ve huşu ile baktı." Early Writings, 230.

Sister White, "Tanrı O'nun meleğini Miller'e gönderdi" dediğinde, bu, Miller'e gönderilen meleğin Gabriel olduğunu belirtir; çünkü "O'nun meleği" ifadesi Gabriel'e atfedilen bir terimdir.

Meleğin, "Ben Allah'ın huzurunda duran Cebrail'im" sözleri, onun göksel avlularda yüksek şeref sahibi bir mevkie sahip olduğunu göstermektedir. Daniel'e bir mesajla geldiğinde, "Bu işlerde bana yardım eden kimse yok; ancak sizin önderiniz Mikail [Mesih] var" dedi. Daniel 10:21. Kurtarıcı, Vahiy'de Cebrail hakkında, "Tanrı onu kendi kulu Yuhanna'ya meleği aracılığıyla gönderip bildirdi" demektedir. Vahiy 1:1. Çağların Arzusu, 99.

Cebrail ve diğer melekler, Miller'ın "zihnini" yönlendirdiler ve "Tanrı'nın halkı için daima karanlık kalmış olan peygamberlik sözlerini onun anlayışına" açtılar. Onun mesajı yalnızca çalışma yöntemi aracılığıyla ortaya çıkmadı; aynı zamanda İlahi vahiy ile de şekillendi. Kutsal Kitap'ı incelemek için benimsediği yöntemin kendisi zihnine geldi. Tanrı gerçeği zihnimize getirdiğinde,

bu, Kutsal Kitap'ı hakkında bölüp ayırma sürecinden geçerek gerçeğe ulaşmaya karşıt olarak, İlahi bir vahiydir. Miller her ikisini de yaptı; fakat "the daily" konusunu anlamasında İlahi vahiy de işin bir parçasıydı.

Miller, Daniel kitabının sekizinci bölümünde, dokuzdan on ikiye kadar olan ayetlerdeki cinsiyet salınımını fark edemezdi; çünkü elinde yalnızca Kutsal Kitap ve Kutsal Kitap dilleriyle ilgili herhangi bir bilgi içermeyen bir konkordans vardı. 'Sur' ile 'rum' arasındaki ayrımı göremezdi; ikisi de 'ortadan kaldırmak' olarak çevrilir. 'Miqdash' ile 'qodesh' arasındaki ayrımı da göremezdi; ikisi de 'kutsal yer' olarak çevrilir.

O, Kutsal Kitap'ta yüz dört kez geçen 'tamid' sözcüğüne ilişkin gerçeği görmemiş olacaktı. Onun görmemiş olacağı gerçek (ki bu aynı zamanda onun gördüğü gerçektir) şuydu: İbranice 'tamid' sözcüğü Kutsal Kitap'ta yüz dört kez kullanılır; ancak yalnızca Daniel kitabında İbranice 'tamid' isim olarak kullanılır. 'Tamid', 'sürekli' anlamına gelen İbranice sözcüktür ve Daniel kitabında 'the daily' olarak çevrilmiştir.

Söz konusu sözcük yalnızca Daniel kitabında isim olarak kullanılır; diğer doksan dokuz kullanımında ise zarf olarak kullanılır. Bu nedenle, Kral James Kutsal Kitabı'nın çevirmenleri, Kutsal Kitap'ın diğer tüm yazarları sözcüğü doksan dokuz kez zarf olarak kullanmışken, Daniel'in sözcüğü beş kez isim olarak kullanmasıyla karşılaştıklarında, kanıtların ağırlığı onları Daniel'in sözcüğü isim olarak kullanımını "düzeltmeye" zorladı. Daniel'i "düzeltmek" için sözcüğe "sacrifice" sözcüğünü eklediler ve böylece bir ismi bir zarfa dönüştürdüler. Ve sonra çevirmenleri düzeltmek için, Ellen White'a şu kaydı düşmesi için esin verildi: " 'Daily' ile ilgili olarak, 'sacrifice' sözcüğünün insanın bilgeliğiyle metne eklendiğini ve metne ait olmadığını; ve Rabbin onunla ilgili doğru görüşü yargı saati çağrısını verenlere verdiğini gördüm."

Miller, kendi tanıklığına göre, "the daily" ifadesini anlamaya çalışıyordu; nihayetinde onu 2. Selanikliler'de anladı. Ayrıca, yine kendi tanıklığına göre, bir kelimeyi anlamaya çalışırken, kelimenin kullanıldığı her yeri dikkate alırdı ve kelime Kutsal Kitap'ta başka doksan dokuz kez daha kullanılmıştır. Yine de "the daily" hakkındaki tanıklığı, "Okumaya devam ettim ve onun [the daily] bulunduğu başka bir örnek bulamadım; yalnızca Daniel'de" dediğinde belirttiği gibi, onu Daniel kitabı dışında hiçbir yerde bulamadığıdır. Miller, yalnızca çalışma yöntemiyle değil, aynı zamanda meleklerin hizmeti aracılığıyla kendisine verilen ilahi vahiy ile de mücevherlere yönlendirildi.

Bu yüzden "the daily" konusundaki anlayışı doğrudu, ama sınırlıydı. Daniel kitabında "the daily"ye beş kez atıfta bulunulduğunu ve "the daily"nin "ortadan kaldırıldığı" üç kullanımdan birinin diğer ikisinden farklı bir anlam taşıdığını fark edemedi. "The daily" bir kez İbranice "rum" sözcüğüyle ve diğer iki kez İbranice "sur" sözcüğüyle kullanılır. Her iki sözcük de "take away" olarak çevrilir, ancak "rum" Daniel sekizinci bölüm, on birinci ayette "yükseltmek ve yüceltmek" anlamına gelir; on birinci bölüm, otuz birinci ayette ve on ikinci bölüm, on birinci ayette ise "sur" sözcüğü "kaldırmak" anlamına gelir.

Babil diyetini yiyip içen ilahiyatçılar, ister bir şeyi ortadan kaldırın ister bir şeyi yukarı kaldırın, her ikisinin de bir tür uzaklaştırma olduğunu ve bu nedenle her iki kelimenin de aynı anlamda

anlaşılması gerektiğini savunurlar. Üç kez "the daily" için "taken away" ifadesinin her seferinde "ortadan kaldırmak" anlamına geldiğini savunurlar ve böyle yapmakla Daniel'in kelime seçiminde özensiz davrandığını söylemiş olurlar. Bunu açıkça dile getirmezler; fakat dolaylı olarak, ilahiyatçılara göre "the daily" her seferinde "taken away" edildiğinde aynı şeyi kastettiği için, Daniel'in üç yerde de "sur" kelimesini kullanmış olması gerektiğini öğretirler.

Onlar, sekizinci bölümün on birden on dörde kadar olan ayetlerinde, her ikisi de "sanctuary" olarak çevrilen "miqdash" ve "qodesh" sözcükleriyle de aynı şeyi yapıyorlar. Bu dört ayetteki "sanctuary" atıflarının her birinde, bunların hepsinin Tanrı'nın kutsal yerini temsil ettiğinde ısrar ediyorlar. Yine çıkarıma göre, Daniel üç atfın hepsinde basitçe "qodesh" kullanmalı ve on birinci ayette "miqdash"ı kullanmamalıydı. Miller bu sözcükler arasındaki ayrımı fark etmemişti, ancak modern ilahiyatçılar fark ediyor ve ettiklerinde, hiçbir ayrımın kabul edilmemesi gerektiğinde ısrar ediyorlar. Yine de, sözcükler arasındaki ayrımları fark etmeyen Miller, modern ilahiyatçılarınkine zıt bir anlayışa ulaştı.

Gerçek şu ki, Daniel İbraniceyi bilen ve Babil'in öteki tüm bilge kişilerinden on kat daha üstün bulunduğu belirtilen dikkatli bir yazardı. İbranice dilinin doğru kullanımını ve o belirli tarihsel anlatıda nasıl doğru biçimde ifade edilmesi gerektiğini biri biliyorsa, bu Daniel'di. Daniel farklı sözcükler kullandıysa, bu, kasıtlı olarak yansıtmak istediği farklı anlamları iletmek içindi. Daniel'in "kutsal yer" ya da "kaldırmak" olarak çevrilen sözcükleri ayırt edici biçimde kullanmış olduğu kabul edildiğinde, bu, Miller'in "sürekli" anlayışını destekler; ki bu anlayış, Pavlus'un gerçeği nefret edenlerin güçlü bir aldanış almaya yazgılı olduklarını belirttiği tam o pasajda Miller tarafından tanınmıştı.

Gerçekten nefret eden ve güçlü bir aldanışa yol açan yalana inananlar, iki sınıfta tasvir edilen Efrayim'in sarhoşları olarak da temsil edilir. Bir sınıf eğitilmiş önderliklidir; diğer sınıf ise yalnızca eğitimlilerin onlara öğrettiklerini dinleyecek olan eğitimsizlerdir. Onlar, yalanların ardına saklanan ve ölümle antlaşma yapanlardır. Onlar, Matta 25'teki akılsız kızlar ve Habakkuk 2'de cani kibirlenenlerdir. Onlar, kadim İsrail'in onuncu ve son sınavıyla örneklendiği gibi, sonunda on kat daha parlak parlayan ve modern İsrail için onuncu ve son sınavı temsil eden Miller'in rüyasının temel hakikatlerini reddedenlerdir.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Ve RAB Musa'ya dedi: Bu halk beni daha ne zamana dek hor görecektir? Aralarında gösterdiğim bütün belirtilere karşın bana daha ne zamana dek inanmayacaklar? Onları vebayla vuracağım ve mirastan yoksun bırakacağım; senden ise onlardan daha büyük ve daha güçlü bir ulus yapacağım. Musa da RAB'be dedi: O zaman Mısırlılar bunu işitecekler (çünkü bu halkı kudretinle onların arasından sen çıkardın) ve bunu bu diyarın sakinlerine anlatacaklar; çünkü senin bu halkın arasında bulunduğunu, yüz yüze görüldüğünü, bulutunun onların üzerinde durduğunu ve gündüz bulut sütunu, gece ise ateş sütunu içinde onların önlerinden gittiğini işittiler. Şimdi, eğer bu halkın hepsini bir tek adammış gibi öldürürsen, senin şanını işiten uluslar şöyle diyecekler: RAB, onlara ant içtiği ülkeye bu halkı götürmeye güç yetiremediği için onları çölde öldürdü.

Şimdi ise, yalvarırım, buyurduğun gibi Rabbimin gücü büyük olsun: ‘RAB çok sabırlıdır ve büyük merhamet sahibidir; suç ve isyanı bağışlar, ama suçluyu hiçbir surette cezasız bırakmaz; babaların suçunu çocukların üzerine, üçüncü ve dördüncü kuşaklara dek yükler.’ Yalvarırım, bu halkın suçunu merhametinin büyüklüğüne göre ve bu halkı Mısır’dan bugüne dek bağışladığın gibi bağışla. RAB dedi: ‘Sözün uyarınca bağışladım. Ama ben diri olduğum hakkı için, RAB’bin yüceliği bütün yeryüzünü dolduracaktır. Çünkü Mısır’da ve çölde yaptığım yüceliğimi ve mucizelerimi görmüş olan bu adamların hepsi, şimdi on kez beni sınıdılar ve sesime kulak asmadılar; kesinlikle, atalarına yemin ettiğim o ülkeyi görmeyecekler; beni öfkeliendirenlerden hiçbiri onu görmeyecek. Ama kulum Kalev, çünkü onda başka bir ruh vardı ve bana bütünüyle uydu, gitmiş olduğu o ülkeye onu ben sokacağım; soyu da orayı mülk edinecek.’ Sayılar 14:11-24.